

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ
ТОВ НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО "Зоря"
ЛУГАНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР МВС України

„Майбутній науковець – 2019”

матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

12 грудня 2019 року
м. Северодонецьк

Частина II

Северодонецьк, 2019

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ
ТОВ НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО "Зоря"
ЛУГАНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР МВС України**

„Майбутній науковець – 2019”

матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

12 грудня 2019 року
м. Сєвєродонецьк

Частина II

Сєвєродонецьк, 2019

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОЧАТКОВОЇ СТАДІЇ РЕГІОНАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Моргачов І.В., к.е.н., доцент

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля

Як показує практика існування чисто ринкових умов господарювання в окремих регіонах не завжди дозволяє досягти їх економічного зростання, що зумовлює актуальність державної підтримки та регулювання окремих процесів. Особливо важливими, та такими, що вимагають державної підтримки – є регіональні інноваційні процеси. Результативна реалізація останніх є «локомотивом» розвитку регіонального господарства.

Глобалізаційні процеси, загострення конкуренції між країнами та регіонами, а також тенденція деіндустріалізації як країни так і особливо окремих умовно-депресивних регіонів – все це погіршує та кардинально змінює умови регіональних інноваційних процесів. Якщо раніше провідну роль у фінансуванні останніх відігравали промислові підприємства, то зараз їх інвестиційні можливості явно зменшуються, до того ж, закриваються та зупиняють діяльність і самі такі підприємства. Незмінною залишається основа (базис) інноваційних процесів. Такою основою є успішна інвестиційна діяльність, оскільки всі інноваційні проекти вимагають коштів і автоматично стають одночасно інвестиційними проектами.

Коли провідна роль підприємств у реалізації регіональних інноваційних процесів зменшується, на перший план виходить фізична особа. Саме люди є носіями всіх інноваційних ідей, нажаль далеко не всі з них доходять до стадії проектів.

Однак щоб стати учасником інноваційного проекту, або в якості керівника, або замовника (спонсора) тощо, така фізична особа має пройти певні стадії (рис.1.).

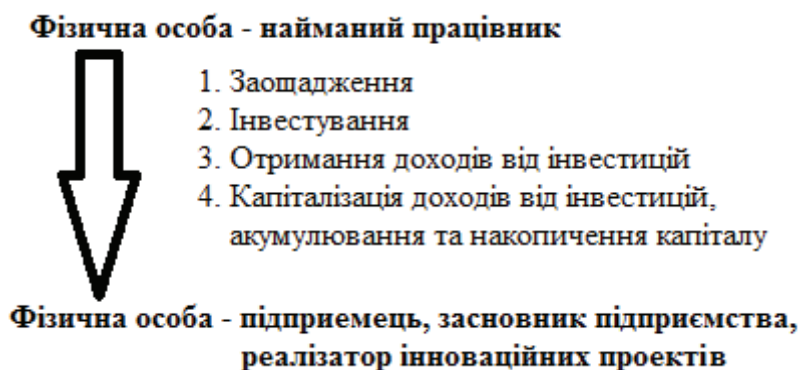

Рис.1. Стадії якісної трансформації основного учасника регіональних інноваційних процесів

Людина має пройти стадії від найманого працівника (самозайнятої особи) до підприємця, засновника підприємства, коли коштів достатньо для реалізації омріяних інноваційних проектів.

На цьому шляху людину чекають труднощі та проблеми. Особливо складними як завжди є перші кроки. Відомі мільярдери (наприклад У.Баффетт) теж починали найманими працівниками, мали проблеми на перших етапах, а коли стали заможними – розпочали фінансувати цікаві для себе інноваційні проекти.

На перших стадіях накопичення капіталу відомими проблемами є такі: високий рівень інфляції в країні, не перспективність вітчизняного фондового ринку, існування великої кількості шахраїв, що пропонують псевдо фінансові послуги (так звані Forex кухні) тощо. Саме перші кроки накопичення капіталу є самими важливими та вразливими для майбутніх реалізаторів інноваційних процесів. Тому на цих кроках не зайвою би була державна підтримка.

Ми пропонуємо в якості такої підтримки створення державної брокерської установи, яка одночасно виступала б також в ролі депозитарію, однак за суттю – субброкером, який би надавав фізичним особам – громадянам України доступ до американського фондового ринку (рис.2).

Рис. 2. Схема доступу фізичної особи до американського фондового ринку

В сучасних умовах американський фондовий ринок (нажаль) є самим доцільним в частині здійснення інвестиційної діяльності. Фізична особа – громадянин України має можливість вийти на нього через американського брокера, наприклад, «InteractiveBrokers». Однак для безпосередньої роботи з останнім треба мати депозит від 10 тис.долл.США та сплачувати комісію 10 долл.США в місяць – мінімум. На початкових кроках накопичення капіталу такі умови не всім доступні. До того ж, взаємовідносини регулюються американським законодавством. Наприклад, у випадку смерті власника брокерського рахунку його спадкоємцям треба їхати до США щоб отримати спадщину, або реалізувати схеми обходу цієї процедури. В Україні існують брокери (товариства з обмеженою відповідальністю), що виконують відповідну функцію субброкеру та надають доступ до американського фондового ринку, однак документальне оформлення такої схеми досить непрозоре та сумнівне.

Створення відповідної державної установи: брокера та одночасно депозитарію – має на меті знизити поріг входження на ринок та комісійні; а також зробити відносини прозорими та законними (згідно законодавства України). До того ж, така установа за своєю сутністю є найкращою альтернативою різноманітним пенсійним фондам, оскільки вилучає зі схеми посередників та інші «слабкі ланцюжки», які зайво споживають кошти. За умов реалізації пропозиції фізична особа може самостійно формувати інвестиційний (пенсійний) портфель першокласних цінних паперів без посередників з мінімальними комісійними та іншими транзакційними витратами, що в майбутньому може стати фінансовою основою фінансування регіональних інноваційних проектів.

Література:

1. Morhachov I., Koreniev E., Chorna O., Khrystenko L. Regional Regulation of Investment Activity in Developing Countries: Example of Ukraine, Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development. 2019. Vol. 41. No. 2: 168–182. DOI: <https://doi.org/10.15544/mts.2019.15>
2. Моргачов І.В. Альтернативне пенсійне забезпечення самозайнятого населення / І.В. Моргачов // Інтелект ХХІ. - 2018. - №1. - С.174 - 179
3. Моргачов І.В. Протидія шахрайству на регіональних фінансових ринках, Вісник Хмельницького національного університету, 2019, № 1 (266), С. 75-78.

4. Моргачов І.В. Інфраструктура розвитку регіонів: монографія / І.В. Моргачов. — Сєверодонецьк: Вид-во СНУ ім. В.Даля, 2018. — 180 с.

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ КОМПАНІЄЮ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

Каськов В.О., студент 3-го курсу, групи МЕН-17д

Науковий керівник к.е.н., доцент Моргачов І.В.

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля

Сучасне суспільство прагне постійного покращення рівня та умов життя, які може забезпечити стійке економічне зростання. Проте, як показує досвід, довготривале економічне зростання нестабільне і постійно супроводжується періодами економічної нестабільності. Поступово на фоні економічної нестабільності виникає економічна криза. Під економічною кризою розуміють порушення рівноваги в господарській системі, часто супроводжене втратами і розривами нормальних зв'язків в виробництві та ринкових відносин. В кінцевому результаті це спричинює дисбаланс функціонування економічної системи в цілому.

Дослідження в області економічних криз були і залишаються цікавими для багатьох вчених. Так на систематичність економічних криз першими вказали англійський економіст Х.Кларк і Стенлі Джевонс (1835-1882), які проаналізували період між двома світовими «економічними катастрофами» 1793 і 1847 років. Виявлені ними проблеми економічного розвитку започаткували новий напрям наукових досліджень, спрямований на визначення причин виникнення економічних криз. На їх основі виникли дослідження К.Маркса, теорія довгих хвиль криз М.Кондратьєва та інші [3, с 45].

Актуальність обраної тематики обумовлена тим, що дослідження економічних криз повинно навчити економістів знаходити шляхи уникнення та безпечного виходу зі складного економічного становища. Крім того, важливо дослідити причини виникнення економічних криз і виявити можливі способи виходу з них, щоб не травмувати економічну систему.

Як відомо, сутність економічної кризи проявляється перевиробництві товарів відносно сукупного попиту, порушення умов відтворення суспільного капіталу, масових банкрутства фірм, зростання безробіття та в інших соціально-економічних потрясіннях [2, с.18]. Економічна криза – вкрай гостре протиріччя у соціально-економічній системі, що загрожує її життєстійкості до навколишньому середовищі [1, с.6]. Економічна криза – це нормальне явище ринкової економіки при якому виживають та отримують імунітет і досвід тільки найсильніші підприємства. Задача підприємства в період економічної кризи – пристосуватися до умов мінливого оточення економічного або ринкового середовища. Будь-яка ситуація на ринку, яка супроводжується примусовим зниженням об'ємів виробництва, банкрутством, збільшенням дебіторської заборгованості, примусовим продажем активів потрапляє під визначення «криза» [4, с. 113].

Вдале використання стратегічного управління на підприємстві може стати міцним фундаментом для протистояння та пом'якшення наслідків економічної кризи.

Світовий досвід доводить, що розвиток менеджменту неможливий без налагодження ефективного антикризового управління. В свою чергу антикризове управління відносять до стратегічного управління підприємством. Стратегічне управління в його сучасному вигляді складається з двох основних елементів: стратегічне планування та структурне управління [5, с.217]. Не варто розглядати стратегічне управління лише в якості конкретних методик, які сформуливали в результаті еволюції теорій управління; за часту методи та прийоми